

[Aksel Larsen.]

samme bank, hvor man bandt dem i 5 år på en kapitalbindingskonto. Det er godt, vi er sluppet af med det, og det skal ikke genindføres.

Nu er der alligevel stillet forslag om en lignende ordning; jeg forstår, det er fra småtingsafdelingen; men det er altså venstres og de konservatives alternativ til regeringens og folketingets flertals politik, og så må vi jo indrette os derefter og diskutere på det niveau.

Jeg er en stor tilhænger af, at der sker privat opsparing i det omfang, folk har råd til det, og jeg har ikke noget imod, at man gør det let for folk at spare op, men så synes jeg netop, man skal gøre det let for folk at spare op på en naturlig måde og ikke vælge sådanne kunstgreb, at de, der ikke kan spare op, eller som ikke kender fiduserne eller ikke har brug for disse fiduser, skal betale omkostningerne, for staten og kommunerne skal jo have de penge ind, der skal bruges.

Jeg kan derfor ikke godkende, at man forsøger på denne måde at genoplive noget, som skulle være slået ihjel. Jeg indrømmer, at man er kommet noget ned på jorden, idet man nu ikke vil give de pågældende mulighed for en skattelettelse på op til omtrent det samme beløb, som de sætter ind; nemlig 2.500 kr., men er kommet ned til et beløb på 750 kr.; det kan jeg dog heller ikke være tilhænger af.

Jeg kan ikke lade være med at spekulere på, at det i grunden blev en ret dårlig finansoperation; man kunne komme til at foretage, hvis det foreliggende forslag blev til lov og man så gennem bankernes pågående reklame i december måned lod sig forlokke til at udnytte mulighederne. Se, hvis man nu går hen og sætter penge ind på opsigelse i en bank eller en sparekasse og får 6 pct. i rente, så kan det, når vi ser bort fra rentes rente — lad os gøre regnestykket nemt — hvis det drejer sig om 2.500 kr., give en 750 kr. i rentefortjeneste i løbet af de 5 år. Derudover skulle man så have 750 kr. i tilskud, angiveligt af staten, i virkeligheden af andre skatteydere; det bliver tilsammen 1.500 kr.

Hvis man nu imidlertid gør noget andet, nemlig bruger de 2.500 kr. til at købe obligationer for, hvor man jo kan få en rente på op

imod 10 pct., så vil det vise sig, at man efter de 5 års forløb i rente af sine obligationer har fået 1.200-1.400 kr., altså omtrent det samme. Men så har man ikke pengene bundet, man er i stand til at sælge obligationerne, hvis man har brug for pengene, hvorimod man, når de er bundet i banken, ikke kan røre dem.

Altså jeg tror, at folk, der er inde i pengevæsen og pengesager, vil sige, at det er en dårlig forretning at benytte sig af kapitalbindingsordningen. Men det er jo desværre ikke alle mennesker, der er det, og når jeg tænker på, hvor mange der hidtil har ladet sig forlokke af bankernes pågående agitation og reklame, kunne jeg godt tænke mig, at hvis lovforslaget blev til lov, ville der være mange, der blev lokket med på dette. Det ville naturligvis blive en fin forretning for bankerne, og jeg har ikke noget imod, at venstre og de konservative i den grad vil gå de private bankers ærinde; hvis bankerne kan få nogle flere indskud, delvis på statens regning, og nøjes med at betale 6 eller måske 6½ pct. i rente, er det jo en god forretning, idet de bagefter kan putte pengene over i de finansieringsselskaber for bilkøb, de også sysler med, og dér hente 18 pct. ind i rente. Men jeg synes ikke, det kan være et formål for folketinget at hjælpe bankerne med den slags.

Hvis man endelig vil forhandle sagligt om tingene, vil jeg minde forslagsstillerne om, at vi talte jo om disse spørgsmål i foråret under skatteforhandlingerne, og da udkastede jeg den tanke, at vi kunne tale fredsommeligt om, hvorvidt det kunne være hensigtsmæssigt fra statens side at give et rentetilskud på 1 eller 2 pct. til dem, der ville binde deres penge i 5 år; men det havde ikke spor interesse. Jeg er da villig til at gentage tilbuddet her; det kan vi forhandle om, og vi kan undersøge, om det er noget, der kan få nationaløkonomisk betydning.

Jeg vil på den anden side sige, at så skal vi vel også kigge på spørgsmålet om bankernes indlånsrente. Hvis man sætter penge ind i en bank eller sparekasse, så kan man, som jeg sagde, få 6 eller 6½ pct. i rente, hvis man binder pengene i 6 måneder. Her er der tale om at binde pengene i 5 år. Hvorfor skal bankerne så ikke betale højere rente? Jeg ved ikke, hvad forslagsstillerne